

Отче нашъ.

Мелодія по старой рукописи.

№33.

Плавно и не замедляя.

А. Кастальскій.

Дискантъ.
Альтъ.

Теноръ.
Басъ.

mf От - че нашъ, и - же е - си на не - бе

сѣхъ, да свя - тит - ся и - мя Тво - е, да при -

и - деть цар - стві - - е Тво - е, да бу - деть

во - ля Тво - я, я - ко на не - бе -

си и на зем - ли Хлѣбъ нашъ на - - сущ - ный

даждь намъ днесь, и ос - та - ви намъ до - лги

на - ша, я - ко же и мы

о - став - ля - емъ дол - жни - комъ на - шимъ,

и не вве - ди насъ во ис - ку - ше - ні - е,

но из - ба - ви насъ отъ лу - ка - ба - го.